Kapitel I

ich verlasse / an meinem handgelenk, die uhrzeit
um diese uhrzeit, gleis zwei, rollt der zug
langsam ein, ich verlasse das verlassene ufer

des rheins, verlasse alles, was mich so lange
das alles nicht verlassen ließ, klingt
schlimmer, als es ist, jetzt, wo ich weg bin.

Kapitola I

čas, na mém zápěstí
v tento čas, kolej číslo dva, vlak pomalu
vjíždí do stanice, opouštím opuštěné nábřeží

rýna, opouštím všechno, co mě tak dlouho
nenechalo to všechno opustit, zní
to horší, než to je, teď, když už jsem pryč.